

IFJ. REUTER CAMILLO

(1920-1987)

Pécs kiemelkedő tehetségű és példamutató erkölcsű polgárai, id. Reuter Camillo és ifj. Reuter Camillo különös vonzalmat éreztek a természettudományok, főként a botanika iránt. Róluk, tevékenységükről, érdemeikről már sokan írtak kisebb-nagyobb tanulmányt, méltatást, de botanikus szemszögből érdemes példájukat, szellemi örökségüket ismét felidézn!

Noha más pályát választottak, mindketten: apa és fia hivatást teljesítettek. Azok közé a kivételes képességű emberek közé tartoztak, akik pécsivé váltak. Pécsset megszerették és otthonuknak tekintették. Nem a meggazdagodás vezérelte cselekedeteiket, hanem a természet és a hozzá kapcsolódó helytörténeti vonatkozások szorgos kutatása, az igazi értékek felismerése és megmentése!

Id. Reuter Camillo 1874. február 11-én született az egykori Krassó-Szörény vármegyei Resicabányán. Édesapja, Reuter Károly az 1848-as magyar szabadságharc után került Selmecebányára, a történelmi Magyarország egyik legnevezetesebb, de mindenképpen legrégibb bányavárosába, melynek környékén az ércbányák egészen a Garam-völgyig, mintegy 360 km hosszan, elszórtan húzódtak. Főként arany-, ezüst-, ólom- és rézércet bányásztak és dolgoztak fel a sokféle elterülő bányatelepeken, zúzóknak és kohókban. Az akkor szabad királyi város legnevezetesebb intézménye – nem véletlenül – a híres bányászati és erdészeti akadémia volt. Itt tanult Reuter Károly, id. Reuter Camillo édesapja, aki minden bizonnyal megszerette Selmecebánya festőiien szép környezetét. „A város felette hegyes vidéken, hegyeken és völgyekben, rendkívül festői vidéken fekszik; házai

a völgyektől fölfelé körszerűen épültek, kertekkel tarkítva, festői rendetlenségben. Az utcák legnagyobb része felette lejtős, a közlekedés rajtuk nagy nehézségekkel jár...már a rómaiak űztek itt bányászatot. Béla király a 12. században várossá emelte és flandriai s alsó-szászországi bevándorlókkal telepítette be. Későbbi századokban nagyon eltótosodott és csak újabb időkben magyarosodik ismét...” (Pallas Nagy Lexikon XIV. 1897. 1038-1039).

Reuter Károly bányamérnöki tanulmányait befejezve először visszakerült Resicabányára, ahol akkor a Monarchia egyik legnagyobb vasbányája és acélfeldolgozója volt. Ebben, a szintén festői környezetben fekvő városkában született id. Reuter Camillo. Apja természetrajongása, ásványgyűjtő szenvedélye, a kirándulásokon szerzett élmények meghatározták később kibontakozó életszemléletét. Iskoláit is Resicabányán és a szomszédos oravicai járásban fekvő, hegyi utakban, völgyekben és hidakban igen gazdag Stájerlak-Aninán végezte (Anina románul egress jelent!). További tanulmányait Temesvárott, a kegyesrendiek gimnáziumában végezte. A gyermekkori élmények, a természet szeretete miatt leginkább a botanika érdekelt, de anyagi megfontolások miatt végül családja mellett döntött, hogy az orvosi pályát válassza. Így került a Budapesti Tudományegyetemre, ahol – mint általában más orvosi fakultásokon is – az orvostanhallgatóknak is kötelező volt növénytanból vizsgát tenni. (Akkor még a gyógyszerek nagy része is növényi eredetű volt!). Id. Reuter Camillo, akárcsak az orvos végzettségű Kitaibel Pál, arra törekedett, hogy a kötelező növénytan stúdiumokon kívül a lehető legalaposabb tudást szerezzen a botanika minden területéről.

Szorgalmas és becsületes tanulás révén kiváló eredménnyel szerezte meg az orvosi diplomát 1901-ben. A természet, különösen a botanika szeretete azonban további pályája során is meghatározó maradt.

A természet megismerése mellett, mint fiatal orvost az emberi elmekörtan vonzotta leginkább. Szerencséjére a hazai pszichiátriai klinikák közül a leghíresebbre, a budapestire nyert felvételt, ahol akkor a legnevesebb hazai pszichiáter, Moravcsik Ernő Emil (1858-1924) professzor volt az igazgató. Itt tanult és dolgozott tanársegédként 1918-ig, de közben, az I. Világháború idején katonorvosként teljesített önfeláldozó és lelkiismeretes szolgálatot Zágrábban, a helyőrségi kórház ideg- és elmeosztályának vezetőjeként.

MAGY. KIR. ERZSÉBET TUDOMÁNY-EGYETEM
IDEG- ÉS ELMEKLINIKA
PÉCS

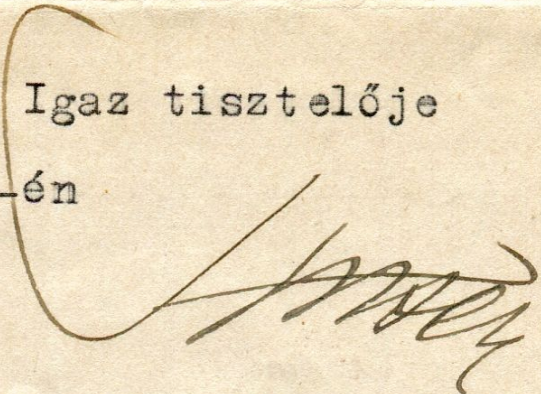
IGAZGATÓ: REUTER CAMILLO DR., EGYET. NY. R. TANÁR.

Igen tisztelt Fogalmazó Ur !

"A Hid Panasza " című verseinek gyűjteményét megkaptam és szives figyelmét hála-
lással köszönöm. Még aznap este végig olvas-
tam és köszönöm a kellemes órát, amelyet ol-
vasásával szerzett, szívből gratulálok.

Igaz tisztelője

Pécs, 1943. évi május hó 1-én

egyet.nyilv.r.tanár.